گزارش فاز اول پروژه هوش محاسباتی

بخش اول(استخراج بخشهای ارزشمند):

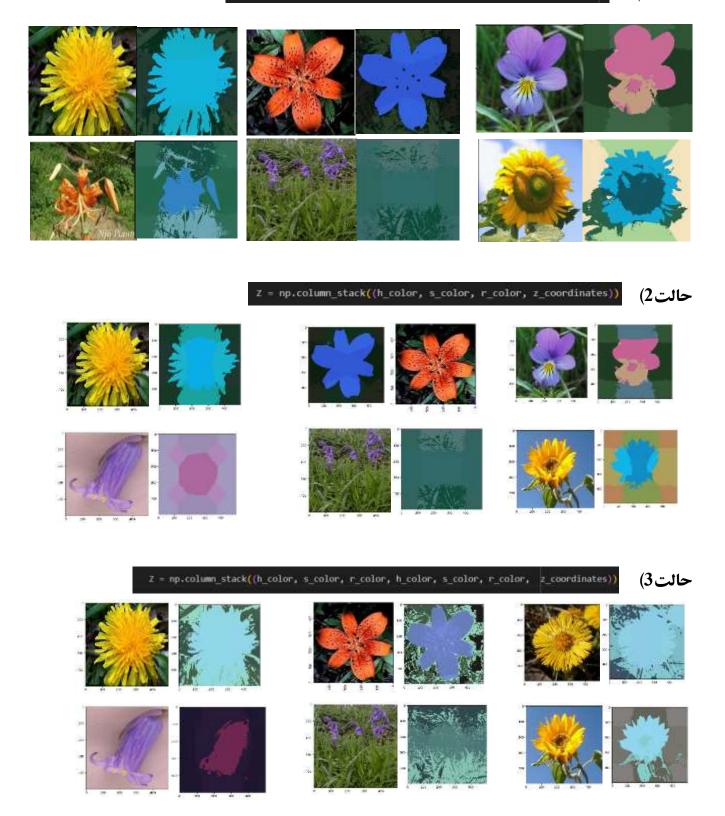
الف) استخراج ویژگیهای رنگی و مکانی:

در این بخش در هر تصویر برای هر پیکسل پنج ویژگی رنگ، شدت رنگ، روشنایی و مختصات طول و عرض هر پیکسل با فاصله از مرکز استخراج شد.

ب) تغییر اهمیت ویژگی های رنگی و مکانی با استفاده از الگوریتم K-means:

 $\mathbf{k}=\mathbf{5}$ با قرار دادن پارامتر K-means با استفاده از

ویژگیهای استخراج شده در فاز قبل را با نسبتهای گوناگون روی تعدادی دادهی رندوم آزمایش و نتایج حاصل از بررسی در هر مرحله را به صورت کیفی مقایسه کردیم.

همان طور که مشاهده می شود با هر تغییر نسبت و یژگی ها خوشه بندی برای تعدادی تصویر بهتر و برای تعدادی تصویر بدتر می شود و در نهایت پس از چندین آزمایش با نسبت های متخلف بهترین نسبت و یژگی ها برای این خوشه بندی به این صورت می باشد:

ج) بررسي الگوريتمهاي مختلف و پارامترهاي مختلف آنها:

پس از به دست آوردن نسبت مناسب برای فیچرهای استخراج شده، به دنبال الگوریتم مناسب برای خوشهبندی این دیتاست می گردیم.

K-means

با مقادیر مختلف k به بررسی نحوه عملکرد این الگوریتم ، طبق معیارهای بیانشده در صورت پروژه می پردازیم. دو نمونه از محدوده بالا و یایین مقادیر:

:K=2

این مقدار برای تعدادی از تصاویر به خوبی عمل می کند و توانایی جداکردن کامل گل از پشتزمینه را دارد. اما برای بعضی تصاویر پشتزمینه با گل ترکیب می شود و توانایی تشخیص گل را نداریم. همچنین نواحی استخراج شده برای هر گل هم محدود به یک ناحیه است.

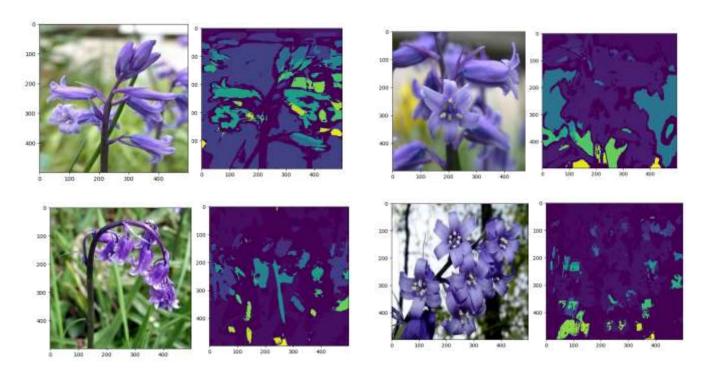
:K = 10

این مقدار نیز با وجود درنظر گرفتن نواحی بیشتری برای هر گل، نواحی بیشتری را به پشتزمینه اختصاص میدهد که مطلوب ما نیست. همچنین باعث ایجاد نواحی بسیار کوچک می شود و پراکندگی پیکسل های یک ناحیه زیاد می شود. با تست مقادیر مختلف مقدار بهینه برای این پارامتر 5 میباشد که به صورت کلی برای تعداد بیشتری از تصاویر به خوبی خوشهبندی می کند.

DBSCAN

این الگوریتم با مقادیر متفاوت برای شعاع همسایگی و تعداد مینیمم همسایه ها تست کردیم. در نهایت بهترین خروجی خوشه بندی با پارامترهای شعاع همسایگی برابر با 60 و مینیمم همسایه ها برابر با 80 به دست آمد که تعدادی از خروجی های به این صورت هستند:

در نهایت با مقایسه بهترین خروجیهای این دو الگوریتم با پارامترهای مشخص شده و با ویژگیهای ثابت در هر دو حالت به این نتیجه رسیدیم که الگوریتم کی مینز به صورت کلی برای بیشتر تصاویر خروجی بهتری نسب به الگوریتم DBSCANدارد.

د) معیارهای کمی برای ارزیابی مدل:

واریانس رنگی هر خوشه: هر چه واریانس رنگی هر خوشه کمتر باشد، به این معنا است که در خوشه بندی رنگهای مشابه در یک خوشه قرار گرفتهاند و نشاندهند خوشه بندی بهتری است.

Davies-Bouldin Index: اگر لیبلهای دادهها شناخته نشده باشند، این شاخص را می توان برای ارزیابی

مدل استفاده کرد که مقدار پایین تر مربوط به مدلی با جداسازی بهتر بین خوشه ها است. این شاخص میزان شباهت متوسط بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها به اندازه خود خوشه ها متوسط بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها به اندازه خود خوشه ها متوسط بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها به اندازه خود خوشه ها متوسط بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به عنوان نسبت فاصله بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که شباهت به می شود:

که در آن

 $DB = \frac{1}{k} \sum_{i=1}^{k} \max_{i \neq j} R_{ij}$ ساس خوشه ها حساس و تراکم خوشه ها حساس که به هر دو جداسازی و تراکم خوشه ها حساس آن هزینه محاسباتی زیادی ندارد، و نسبتاً در برابر خروجی های غیر عادی مقاوم است.

Calinski-Harabasz Index : یک معیار برای ارزیابی جداسازی و تراکم خوشه ها در یک الگوریتم

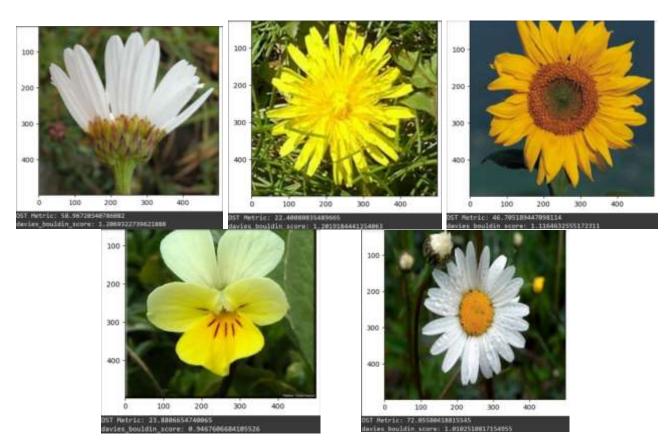
خوشه بندی است. این شاخص با محاسبه نسبت واریانس بین خوشه ها به واریانس درون خوشه ای برای همه خوشه ها محاسبه می شود. این شاخص میزان تفاوت متوسط بین خوشه ها را اندازه گیری می کند، که تفاوت به عنوان نسبت واریانس بین خوشه ها به واریانس درون خوشه ای تعریف می شود. مقدار بالاتر آن نشان دهنده تفاوت بیشتر خوشه ها است، در حالی که مقدار پایین تر نشان دهنده شباهت بیشتر خوشه ها است.

حال دو معیار واریانس رنگی هر خوشه و Davies-Bouldin Index را برای بهترین مدل خود یعنی الگوریتم k=5 و نسبت ویژگی های ذکرشده را بر روی چند تصویر به صورت رندوم اعمال می کنیم که خروجی به این صورت می باشد:

```
# Extract cluster colors
res = center[label.flatten()]
res2 = res.reshape((height, width, 9))[:, :, :3]

# Calculate DST metric for clustering performance
labels = label.reshape(res2.shape[:2])
STD = 0
for cluster_id in range(K):
    h = (img[:, :, 0][labels == cluster_id])
    STD += np.std(h)
print("DST Metric:", STD)

# Calculate Davies-Bouldin Index
print("davies_bouldin_score:", metrics.davies_bouldin_score(Z, label))
```


بخش دوم(استخراج ویژگی از نواحی):

الف) ویژ گیهای رنگی و آماری هر ناحیه:

پس از استخراج نواحی از هر تصویر برای هر ناحیه ویژگیهای آماری رنگی از جمله میانگین، واریانس، کشیدگی و چولگی (درجه تقارن در توزیع مقادیر رنگ) برای هر کدام از کانالهایh, S, Vمحاسبه شد.

```
for cluster id in range(K):
# Extract features for the current cluster
    h = (img[:, :, 0][label == cluster id])/ 180
    s = (img[:, :, 1][label == cluster id]) / 255
    r = (img[:, :, 2][label == cluster id]) / 255
    filtered label = label[label == cluster id]
    # Check if the cluster is empty
    if len(h) > 1:
        center cluster = center[filtered label]
        cluster mean h = np.mean(h)
        cluster_std_h = np.std(h)
        cluster mean s = np.mean(s)
        cluster std s = np.std(s)
        cluster mean r = np.mean(r)
        cluster_std_r = np.std(r)
        # Check if the mean and standard deviation are valid (not NaN)
        if not np.isnan(cluster mean h) and not np.isnan(cluster std h):
            # Calculate cluster skewness and kurtosis and spatial features
            cluster_skew_h, cluster_kurt_h = cv2.meanStdDev(h)
            cluster_skew_s, cluster_kurt_s = cv2.meanStdDev(s)
            cluster skew r, cluster kurt r = cv2.meanStdDev(r)
```

همچنین ویژگیهای مکانی از جمله تعداد کل پیکسلهای موجود در خوشه، طول، عرض، ارتقاع و مرز کوچکترین مستطیلی که خوشه را احاطه می کند، و زاویه محور اصلی خوشه نسبت به محور افقی نیز برای هر ناحیه تصاویر استخراج شدند و تمام ویژگیهای رنگی و آماری هر ناحیه در یک بردار ذخیره شدند.

```
pixel = len(h)
           bounding_box = cv2.boundingRect(center_cluster)
           bounding box width = bounding box[2]
           bounding_box_height = bounding_box[3]
           area = bounding_box_width * bounding_box_height
           perimeter = 2 * (bounding_box_width + bounding_box_height)
           moments = cv2.moments(center cluster)
           mu20 = moments['m20']
           mu02 = moments['m02']
           orientation = np.arctan2(moments['mull'], moments['mu20'])
           x = [cluster_mean_h, cluster_std_h, cluster_skew_h[0][0], cluster_kurt_h[0][0],
                     cluster mean s, cluster std s, cluster skew s[0][0], cluster kurt s[0][0],
                     cluster_mean_r, cluster_std_r, cluster_skew_r[0][0], cluster_kurt_r[0][0],
                     pixel, bounding box width, bounding box height, area, perimeter, orientation
           region_vectors.append(x)
           cluster features.append(x)
           cluster_skew_h = np.nan
           cluster_kurt_h = np.nan
image_features.append(cluster_features)
```

ب) ساخت بردار ویژگیهای تصاویر:

حال تمامی بردارهای ساخته شده برای هرناحیه از هر تصویر را به الگوریتم خوشه بندی k-means می دهیم. در نهایت به ازای هر تصویر یک بردار به اندازه تعداد خوشه های موردنظر خواهیم داشت که فراوانی بردارهای ناحیه های آن تصویر در در خوشه ها محاسبه خواهد شد و به ازای هر تصویر هیستوگرام ویژگی های موجود را خواهیم داشت.

مقدار پارامتر k نیز پس از تعیین عملکرد خوب نسبت ویژگیهای هر ناحیه تعیین میشود.

```
# Cluster all the region vectors
kmeans = KMeans(n clusters=44)
kmeans.fit(region vectors)
cluster labels = kmeans.labels
# Find the cluster of each vector
cluster members = []
for i in range(kmeans.n clusters):
    cluster_members.append(region_vectors[cluster_labels == i])
# Construct a histogram of the features for each image
image vectors = []
for i, image in enumerate(image features):
    image vectors.append([0] * kmeans.n clusters)
    for im vector in image:
      for j, cluster in enumerate(cluster members):
        for cl vector in cluster:
          if np.all(im vector == cl vector):
            image_vectors[i][j] += 1
```

سپس این بردارها به همراه لیبلهای هر تصویر را به الگوریتم طبقهبندی دادهشده میدهیم.

ج) تغییر ویژگیهای وابسته به شکل ناحیه نسبت به رنگ:

به علت زمانبر بودن کل فرآیند برای همه تصاویر، 280تا داده به صورت رندوم از دیتاست انتخاب میشوند.

```
random_indices = np.random.choice(num_images, 280, replace=False)

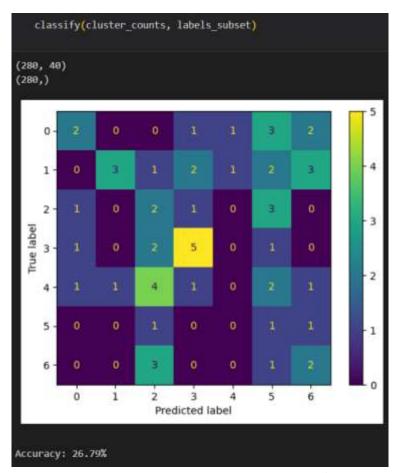
# Convert random_indices to a list before indexing
random_indices = list(random_indices)
images_subset = data[random_indices]

labels_subset = []

# Iterate over the random indices and extract the corresponding labels
for index in random_indices:
    labels_subset.append(labels[index])
print(len(images_subset))
```

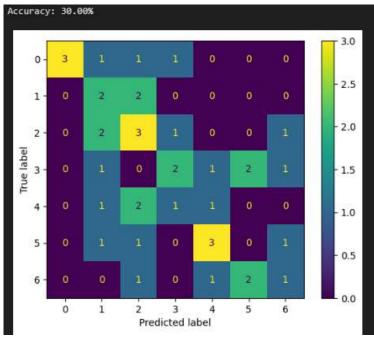
ابتدا تمام ویژگیهای استخراج شده را به نسبت مساوی قرار دادیم و با دادن بردارهای هر تصویر به الگوریتم طبقه بندی، بهترین دقت به ازای kمختلف تست شده به این صورت بود:

که با توجه به ماتریس گمراهی می توان گفت فقط یک کلاس درست تشخیص داده می شود.

سپس ضریب تکرار ویژگیهای رنگی مربوط به کانال h را به این صورت افزایش دادیم و خروجی به ازای

های متفاوت تست شد و بهترین عمکلرد به این صورت بود: ${\bf k}$

با افزایش مجدد تعداد تکرار ویژگیهای آماری مربوط به رنگ برای هر 3 کانال و تست مجدد با مقادیر مختلف

K باز هم بهبود چندانی صورت نگرفت. یک نمونه از نسبتهای متفاوت تست شده به این صورت میباشد:

```
x = [cluster_mean_h, cluster_mean_h, cluster_mean_h, cluster_mean_h, cluster_mean_h,
                cluster_std_h, cluster_std_h, cluster_std_h, cluster_std_h,
                cluster_skew_h[0][0], cluster_kurt_h[0][0], cluster_skew_h[0][0], cluster_kurt_h[0][0],
                cluster_mean_s, cluster_std_s, cluster_mean_s, cluster_std_s,
                cluster_skew_s[0][0], cluster_kurt_s[0][0], cluster_skew_r[0][0], cluster_kurt_r[0][0],
                cluster_mean_r, cluster_std_r,
     pixel, bounding_box_width, bounding_box_height, area, perimeter]
```

True label

5 -

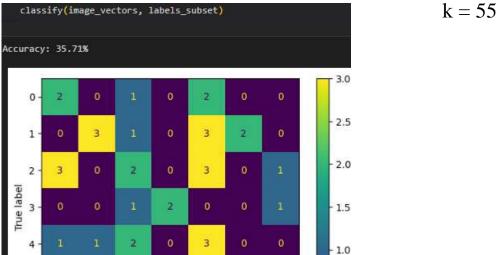
6 -

0

i

2

3 Predicted label

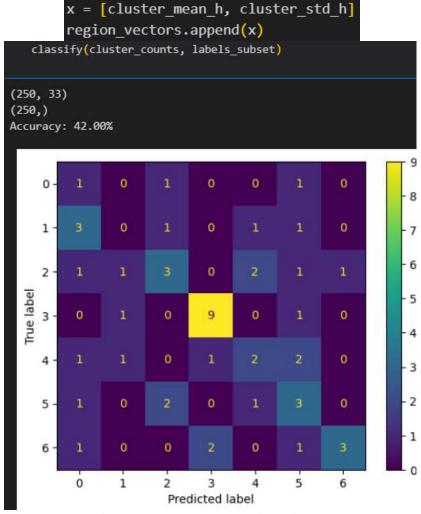

5

0.5

سپس یک حالت دیگری که انجام شد این بود که فقط واریانس و میانگین کانال h به عنوان ویژگی استخراج شده

مورداستفاده قرار گرفتند و باkهای متفاوت تست شدند و بهترین دقت به این صورت بود.

سپس با اضافه کردن ویژگیهای آماری رنگی دیگر از جمله کشیدگی و چولگی به این نتیجه رسیدیم که ویژگیهای مکانی استخراج شده احتمالاً باعث پایین آمدن دقت الگوریتم طبقه بندی می شدند و درنهایت تغییر نسبتهای ویژگیهای رنگی، بهترین دقت مشاهده شده، مقدار 73.81 بود که نسبت ویژگیهای آن به این صورت می باشد:

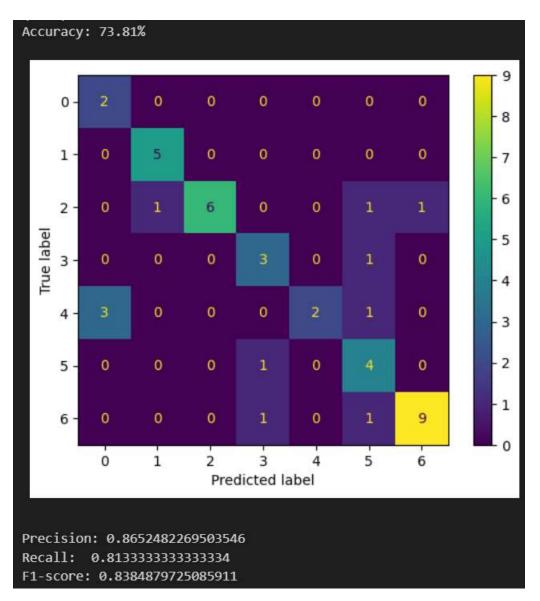
د) محاسبه معیارهای دقت و ترسیم ماتریس گمراهی برای بهترین مدل:

پس از دستیابی به بهترین مدل، معیارهای recall, precision, f1score طبق تابع زیر با دریافت مقدار واقعی لیبل و مقدار محاسبه شدند و ماتریس گمراهی آن نیز رسم شد:

```
def accuracy_metrics(y_true, y_pred):
    tp = np.sum(y_true & y_pred)
    fp = np.sum(y_pred & ~np.array(y_true))
    precision = tp / (tp + fp)
    tp = np.sum(y_true & y_pred)
    fn = np.sum(y_true & ~y_pred)
    recall = tp / (tp + fn)
    f1 = 2 * precision * recall / (precision + recall)
    return precision, recall, f1
```

```
def classify(datapoints, labels):
 test size = 0.2
 X train, X test, y train, y test - train test split(datapoints, labels, test size-test size, random state-42)
 clf = RandomForestClassifier(n estimators=100, random state=42)
 clf.fit(X train, y train)
 y_pred = clf.predict(X_test)
 accuracy = accuracy_score(y_test, y_pred)
 print(f"Accuracy: [accuracy * 100:.2f]%")
 cm = confusion_matrix(y_test, y_pred, labels=clf.classes_)
 disp = ConfusionMatrixDisplay(confusion matrix=cm, display labels=clf.classes)
 disp.plot()
 plt.show()
 precision, recall, f1 score = accuracy metrics(y test, y pred)
 print(f"Precision:", precision)
 print(f"Recall: ", recall)
 print(f"F1 score:", f1 score)
```

خروجی معیارهای دقت و ماتریس گمراهی برای بهترین مدل به این صورت است:

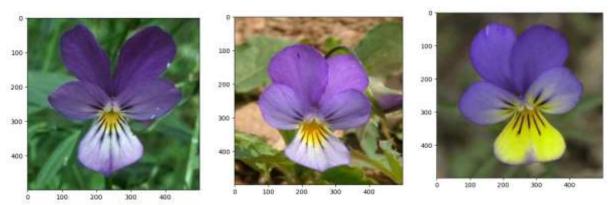

بیشترین اشتباهات رخداده در دو خانهای از ماتریس میباشد که لیبلهای واقعی برابر 4 و لیبل تشخیص داده شده برابر 0 هست. حال به کمک کد زیر این گلهای اشتباه تشخیص داده شده که تعداد شان برابر 3 هست را پلات می کنیم:

```
mistaken = []

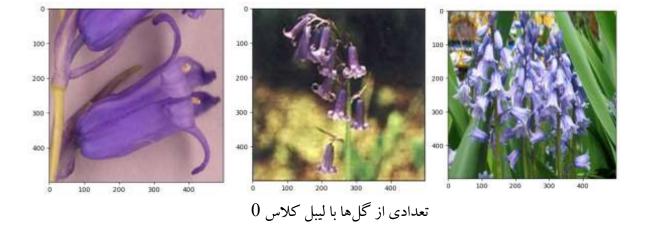
for i in range(len(yt)):
    if(yt[i] == 4 and yp[i] == 0):
        mistaken.append(x[i])

for i in range(len(mistaken)):
    for j, vector in enumerate(image_vectors):
        if mistaken[i] == vector:
            print("image:", labels_subset[j])
        img = images_subset[j]
        img1 = cv2.cvtColor(img, cv2.COLOR_BGR2RGB)
        plt.imshow(img1)
        plt.imshow(img1)
        plt.show()
```


4 گل اشتباه تشخیص داده شده با لیبل کلاس 3

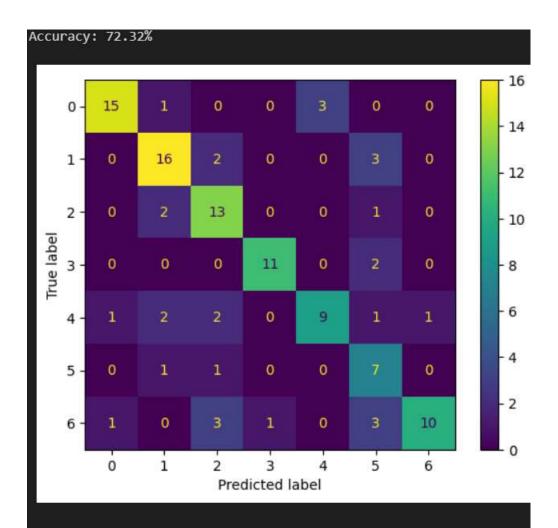
حال برای بررسی علت این تشخیص اشتباه تعدادی از گلهای کلاس 0 را نیز پلات می کنیم.

همان طور که مشاهده می شود بیشتر این اشتباهات به این علت می باشد که رنگ گلهای اشتباه تشخیص داده شده همه بنفش هستند و با توجه به اینکه در بهترین مدل فقط ویژگیهای استخراج شده از رنگ را داریم و ویژگیهای مکانی استخراج شده در مراحل قبل نیز باعث دقت پایین مدل می شدند باید به دنبال ویژگیهای مکانی بهتری بگردیم که با توجه به تفاوت در شکل گلبرگهای 2 کلاس بتواند بهتر میان این کلاسها تمایز قائل شود. همچنین می توان با توجه به اینکه شدت رنگ در بیشتر گلهای کلاس در دو کلاس با هم متفاوت است، اگر ضریب ویژگیهای آماری رنگی مربوط به کانال Saturation که مربوط به شدت رنگ می باشد را افزایش دهیم، مدل بتواند تمایز بهتری میان این دو کلاس قائل شود.

راهکار دیگر برای رفع مشکل این است که از آنجا که تفاوت رنگی میان گلهای لیبل 4 وجود دارد با افزایش تعداد دادهها مدل نمونههای بیشتری از رنگهای بنفش، سفید و زرد دریافت کند و بهتر این کلاس را تشخیص دهد.

درنهایت بهترین مدل بر روی کل دیتاست نیز آزمایش شد که نتیجه آن به این صورت میباشد:

Precision: 0.802675585284281 Recall: 0.7766990291262136 F1-score: 0.7894736842105263